

Herold

Redakcia a vydavateľstvo :
Budapešť, Zsibárus-utca 7. szám.

Na pol roka 1 zl.
Vychádzajú každú nedel' u.

Predplatná cena :
na celý rok 2 zlaté.

Pokoj ponúkajúci Appony vodca.

— Páni zadržme zákon, nech budú čisté a poctivé voľby! — tak aj pokoj bude.
— Kóser liberálni páni (Bánffy, Tisa a Percel): Co to hovoríte, čo to za reč; no, veď by nám to bolo treba; nič by nám iné nechybovalo.

Všeličo vo veršoch.

Pán Bôh s námi, všetko zlé preč!
To vám teraz vinšujem.
Čo len chcete vy samotní,
To vám aj ja rád prajem.

No teraz však dobre bude,
Keď vám niečo zaspievam:
O svete a politike
Všeličo porozprávam!?

Nuž len čujte, bratia drahí
A ostryte si uši;
Počúvajte, ako sa to
Na dobrých ľudí sluší.

Cez Vianoce a Nový rok
V tom politickom svete
Pokoj svatý sme videli
A ticho bolo v kvete.

Snem nebol spolu sidený
Nuž vonku sa rečnilo
Bo s čušaním by sa mnohko
Premuoho prevínilo.

No tí páni čo tak radi
Len vždycky papufujú
A vo špinavých papuliach
Meno „vlast“ aj omáľaju.

Tí páni len k sebe hrabú
Pred nimi vlast nie, svatá;
Pre nich táto naša krajina
Bárs je hneď aj prekliata.

Sami sebe oni hrabú
A na ľud nič nemyslia;
Ne keď treba politiku
Oni ľahko premenia.

Dane je veru už toľko,
Že to chudobný človek
Na žiaden pád nevyvládze,
A už ako je koľvek.

Tí páni sa tam pri vláde
Veru ani nie múdri;
Nuž milá ľudová strana
Hor sa a na nich udri!

Minister predseda Bánffy
Už mu bolo na nágu, —
Že je ona v Austrii
Riekol na Kopenhágu.

Znem teraz bolzatvorený
No však bárs by vždycky bol
Aspon by aj zlé zákony
Nám donášať nemohol.

Teraz ho zase otvoría
Možno v Marci rozpustía
A všetky kúty krajiny
Sa voľbami naplnia.

No ale bude na čase,
By aj náš ľud slovenský
Nedal sa za nosom vodiť,
Ako to bolo vždycky.

Tú našu ľudovú stranu
Musíme podporovať
Židov a týmto podebných
Z vlády dolu shadzovať.

Máme my zlých otcov vlasti,
Muž nech sa snem občerství.
Matriky civil — manželstvo
Ten nám starým nahradi.

V Ľurecku a v Amerike,
V Afrike veľká zbúra.
To ďaleko, tak tie veci
Nech vás nič nepobúra.

Vojna scudzými krajnami
Že vraj nebude teraz
No dost ľahko o nedlho
Aj v tom „prijde na psa mráz.“

Nuž tak s Bohom čitatelia
Pán Bôh s námi a zlé preč!
Týmto končím moje slová,
Zakľučujem moju reč.

Velkodušný maďarský zeman k smútniacej uhorskej krajine:

Nesmútte mladá žienka, veď židovkou sa môžete stať, potom už sa nemusíte pratať odiaľto.

Ohne, ktoré pália.

Sa takí ľudia, ktorí vládu len preto podporujú a poctivých ľudí preto prenasledujú a nadávajú im do buričov, lebo oni sa sprostí, ako barany a len sa takto môžu v úradoch udržať. Tí sa menovite pri stoliciach a druhých úradoch nachádzajú.

V lete prišiel komissár od vlády do Turčianskej stolice stoličných pánov pozreť, či konajú svoju povinnosť. Ide na stoličný dom, no nenašiel tam ani Bem Iciga, ani Fúj! Huhuho, ani skoro nikoho. A neprišli do úradu len na tretí deň. Za to sa im ale nič nestalo, lebo nahovorili komissárovi, aby povedal pánu ministrovi, že sa oni pri stolici potrebujú, keď aj nič nepracujú, lebo že oni ochraňujú vlasť; ináčej by — vraj — v Turci ani civilné manželstvo neboli ľudia prijali.

Pán Bem Icig žiadnu apelláciu na čas nevybaví, a tak je to s tou poctivou prácou pri stoliciach, ale keď voľby prídu potom už vedia tí páni za žandarmi behať a vóta odoberať voličom. No ale počkajte páni, čo si počnete pri všeobecných voľbách, keď ľudová strana na každej čiare vystúpi syľno.

Luteránsky biskupi Baltafik a Zelinka vraj chcú najbližšie navrhovať, aby do uhorského címeru sa dostala aj zajačia koža, lebo že je to — vraj — predsa škandál, že ešte židovstvo nemá žiadnu čiastku v cimery. Tento návrh prednesie — vraj — Baltafik, bo Zelenka na tento čas nie je členom magnátskej tabule.

Nuž gratulujeme pánu píspekovi Baltafikovi. Mnoho zdraru! To takto pán píspek ešte ďalej dovediete, ako posial.

Čemer človek dostane.....

1.

Čemer človek dostane
V tom dneskajšom svete,
Keď tak, bratia, krajinským
Veciam sa prizrete.

2.

Čemer človek dostane
Z ministrovho stola,
Keď uvidí kto na ňom
Pyšne natiahol sa.

3.

Čemer človek dostane
A pozbude kludu
Vidiae, jako mrhajú
Groše nášho ľudu.

4.

Čemer človek dostane
Keď mu všade šepú:
„Živio recipovaný!“
— A kresťana nechcú.

5.

Čemer človek dostane
Ústavou — ver aj tou!
Keď vidí, jak stojí vec
Tu a tam za Lajtou.

6.

Čemer človek dostane
Vidiae, svoju fajtu
Jako vlastní zradzujú
Vo Viedni ba, aj tu.

7.

Čemer človek dostane, —
Keď sa všade hýbu
Švindleri — a nesmie to
Držať ni za chybu.

8.

Čemer človek dostane
Od židovských novín
Čo v nich toľko „zásaď“ jest
Koľko do dňa hodín.

9.

Čemer človek dostane
Od záležitostí
Spoločných, čo v nich už niet
Ani zdravej kosti.

10.

Čemer človek dostane
Na universite
Kde je toľko pejschov,
Koľko dierok v site.

11.

Čemer človek dostane
Od liberálnosti
Keď sa prizre, kto na nej
Tučnie a sa hostí.

Hepp Ieigové dobré žiadosti.

Mhaj thy thaký rýchly
rozum, ako je peštianske koň-
ské železnice!

Bhud thy súdok phiva a
nhech ta načaphujú!

Nhauě sa thy krajčírsto v
Illave!

Nhech tvoj rhozum bhude
jheden velocipéd!

Dostaň thy 1000 zlatých, že tha ubili!

Nhech tha takh felká radosť navštívi, že tha
hneď phorazí!

Ži za sto rhokov, a tvoja testiná za sto a
päťdesiat!

Nhech na tvojho doktora phoveda: On chudák
urobil avoju povinnosť!

Celú zimu sohrievaj sa thy len phri láskeho.

Mhaj thy na čižmách dve diery, aby keď thi
cez jednu sa voda vleje, mohla thou druhou fon
vinšť!

Nhech tha pán doktor Pasteur kuruje s vý-
sledkhom!

Dhostaň thy každý den desať ľubostných lhi-
stov, ale nafrankovane!

Chci thy ľudové shromaždenie držať a mhaj si
dovolenie k tomu od mhinistra Percela pýtať!

Vezmi na veki na seba kabát, ale len po dáždi!

Mhaj vo velmo súrnej phráci cestovať a z
vlakú zapózdí sa len o jednu minútu.

Šikovný kôň z cirkusu.

1.

Ieig čo má robiť nezná,
Z cirkusu koňa osedlá.

2.

Kôň vidí okrúhle zrkadlo,
A hneď za tým skočí doňho.

3.

Ieig troch dubov postaví,
A za koňom tuho vreští.

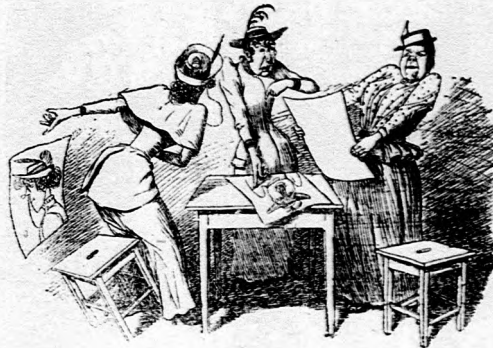
Medzi dobrými priateľkami.

I.

— Anjelikovia zlatí, dušičky moje, odmalujme
sa teraz medzi sebou; ale tak bez lichotenia!

II.

— Aký škandál! Nuž či ja tak vyzerám?!
— A ja? a ja?!
— Brrrr!!!

Na dlho rozťahol.

— No čo nového doma Misko? — spytuje sa
v meste bývajúci študent, pre ktorého teraz prišla
príležitosť.

— Nuž veru dost málo, veľkomožný mladý
pánko, lea, to že nám pes Dunčo zdedchol.

— Čo, chudák Dunčo! Škoda za neho, bol taký
strážny pes, a čo že sa mu stalo?

— Veru mnoho jedol z tých štyroch koní, čo
nám nedávno vykapaly.

— Čo? tak nám aj 4 kone zdochly?

— Veru áno, lebo ich velmo huali, pri vo-
zeni vody?

— Akej vody?

— Nuž keď kaštieľ shorel.

— Čo to hovoríš, tak nám aj kaštieľ shorel?

— Tak sa stalo! Podpálili ho s tými faklami mnohými.

— S akými faklami?

— Nuž čo niesli pri pohrabe pani veľkomožnej.

— Moju matku pochovávali?

— Tú veru, nech jej dá pán Bôh slávu večnú; na náhle zomrela, porazilo ju, keď počula, že domáca slečinka, vaša sestra, ušla s jedným vojenským dôstojníkom.

Pekná modlitba.

— Či si sa už modlil?

— Áno.

— No a čo si sa modlil?

— Len to, čo ste sa vy modlil otcé, keď financi našli u nás doháň v listoch.

To je nie kunšt.

Čo to je tu vodopád? Tho je žiaden kunšt dholu padafh, ale nhech oprebuje vodha hore phadat!

Khóšerový umelec.

Dajtelhe daj! Wie grajsarthig thento chlapec tháti! Už aj teraz thak znamenithe hrá, že až uši vytrhá člhoveku.

Slepi zobráci medzi 4 očami.

— No ako že ti zárobok ide?

— Dakujem ti, na vidomoči dobre.

Len po mužský!

— Ale Vladimírko, čo myslíš, pre Kristove rany, celý den plakat?

— Veru by si sa mohol už raz po mužsky chovať!

Židovský virtus.

V Austrii oduševnený Rakúšan.

V Uhorsku čistý Madar.

V Lvove echť Poliak.

V Prahe opravdový Čech.

V Trieste národný Talian.

No všade, na nevysťatie Žid.

Fráter Veridikus.

Receptia židov je taká, ako psia masť: dobrý žalúdok musíš mať k nej.

Dnešnie politické postavenie je také, ako chytená ropucha: je prevrtené.

Vyslovenie dôvery pre vládu od stolic je také ako Mautnerova firma: na objednanie čaká. Ale odrazu aj také, ako vojenská kompánia: len na kommandirovanie čaká.

Kresťanstvo v Uhorsku je také, ako spiaci lev; každý somár môže kopat doňho, kým sa neprebudí.

Terajšia vláda je taká, ako deravá čižma: podbytie čaká.

Dnešný židovsko-liberálny system je taký, ako mechúr: je nafúkaný.

Bánffy je taký, ako opitý človek: cíti, že sa pod ním zem hýbe.

Civilné manželstvo je také, ako kôň cigána: aj ten kto ho chváli, ho chce inému na krk zavesiť.

Civilné matriky sa také, ako cigara: ač je aj drahá, z toho nenasleduje, že je dobrá.

Vláda je taká, ako komediant na štrángocho: potial taneuje, kým sa povraz neroztrhne.

Maďarská valuta také, ako morský člnok: ľahko sa stroskoe.

Priateľstvo je také, ako cigara: čím viacrát zapalujeme na ňu, tým je horšia.

Dedinský učiteľ je taký, ako hanblivý žobrák: má prázdne vrecká.

Rovná krivosť.

Rovná krivosť, malá veľkosť
Veľkej ceny drevený groš,
Z holuba hovädzie mäso,
Z dreva železné koleso,
Toto sa tie obyčajné
Porekadlá liberalné.

Pánu Wlašičovi . . .

Učiteľ ver ťažkou cestou kráče
No chudák má zato málo pláce
Pane Wlašič to si povšimnite
Stav tých učiteľov trochu polepšite!

Kde najdrahšie nič?

Najdrahšie nič je v lekárni,
Tam platíť zaň musíme!
No najdrahšie je na sneme
Za to dávno platíme.

Židovská anebnos

v Uhorsku a

Ako ich vrecipujú a

1897

idovská anebnosť

v Austrii

tam pekne vyrecipuju.

Pavel Otázka — a Ján Odpoveď.

- Nuž čože máme nového susedko?
- A veru bol som teraz v meste a tam som počul, že vraj ministerpredseda Bánffy sa stroji celý snem rozpustiť, aby vraj keď bude nový krajinský dom, aj noví vyslanci boli.
- Nuž a myslíte, že sa mu to podori?
- Ja práve myslím, že to budú noví vyslanci, lebo tíchto starých už na slovenských krajoch nikde necheú. Budeme veliť druhých.
- Čo ale budeme z toho za osoh mať, keď nám aj tí potom do židovsko-liberálnej strany vstúpia. A tá strana len kazí krajinu.
- Jaj ale my si budeme voliť len zľudovej strany; takých ľudí, čo nás porozumejú a nám dobre cheú.
- Čo myslíte susedko, koľkých vyslancov by sme my mohli ľudovej strane vyslať len zo slovenských krajov?
- Najmenej osemdesiat. Lebo počujeme, že teraz už niektorí naši dobrí slovenskí páni zanechajú takrečeni passivitu.
- A čo že je to tá passivita?
- Nuž keď slovenskí voličia videli, že vláda nechce dovoliť zvoliť toho, koho oni, tak riekli, že teda radšej nejdú voliť. Následkom toho z tých krajov potom vlastne vyslancov ani nebolo, ale boli to vymenovaní úradníci od vlády a lifrovani do snemu. Teraz ale, keď naša ľudová strana vystúpila snáď spoločnými sylami môžeme niečo vykonať. Ľudová strana chce každej národnosti dať svoje.
- A čo že je to tá revisia?
- Revisia znamená to, že civilné manželstvo následkom prezretia tých zákonov nových má byť zrušené. A ľudová strana práve túto revisiu chce, lebo my nechceme ani civilné manželstvo, ani civilné matriky, ani receptiu. Lenže teraz kým sa ešte v živote, ako zákonom sme poslušni. Čo je božské, to človek nesmie poškrvniť a manželstvo od Boha pochádza.
- Tak by teda v marei boly nové voľby.
- Veru áno, a my si veľiký pozor máme dávať,

aby nám vóta nerabovali tak ako v Nitre a Stupave.

— Nuž a čo má úbohý človek robiť?

— Dobre si máme zapamätovať, ako sa naše meno po slovenský piše, a dozvedieť sa, či nám ho do listy volišov neopísali po maďarský. Potom vedieť koľko sme roční, kedy, ktorého roku, mesiaca a dňa sme sa narodili. A ac by sme ešte nevedeli, čo máme robiť spýtajme odnášho p. učiteľa a p. farára, ac sa poriadni ľudia a ac patria k ľudovej strane. Notárom a úradníkom málo mô me dôverovať.

— Či viete, kto je najväčší násylník na tomto svete?

— To vám už každý vrabec čvirika na streche.

— No a kto?

— Nuž Bánffy!

— No nevieme iste; možno že snáď minister vnútorných záležitostí Percel.

— Čert ako diabol susedko!!

— No a susedko, povedzte že mi, že čo je to to millennium.

— Millennium to vám bude taká slávnosť, ktoru budú na leto židia vydržiavať, že sa oni pánmi nad námi.

— A ináčej by millennium čo malo byť?

— Spoločná slávnosť kresťanov, že je táto vlast kresťanská.

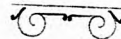
— Veru, veru, ac to tak dlho pojde táto vlast nebude viacej Uhorská ale sa bude volať, židó-maďarország.

— No teraz sa ešte nevolá tak, ale je už ona.

— Nuž a počujte, čo že je to ten antisemitismus?

— Antisemitismus znamená to, aby sme my všemožne na tom boli, aby židia nedostali všetko do jích rúk, a aby sme zadržali túto krajinu a naše kraje pre nás, lebo to je už len hrozné že či na Povážie, či do Turca, Liptova, Oravy, Zvolena, Novohradu, či kdekoľvek pozreš v každej dedine kopu židov najdeš, ktorí našich ľudí kazia smradľavou nezdravou pálenkou. Keby sme my už raz prišli, k rozumu a nepili opojné nápoje, čo by židia robiti!? Iste že by museli z našich krajov zutekať.

— Nuž len sa držme susedko, nech žije ľudová strana, a každý poctivý človek, ktorý ľud má rád!!

Židovská bezočivosť.

- Ale mi choďte z predomňa, lebo ač nie, nuž vás hneď zhodím z tretieho poschodie!
 — A kedy by som zhovu mhóhol mhať šťastie?!

O v a d.

Židovský bursianeri — vraj — od vlády peňažnú podporu dostanú. Ponevác bursianeri a liberáci sa to isté, nuž vláda len samú seba podporuje. Že by aj chudobný ľud pracovitý zaslúžil podpory zo tvojích vlastných peňazí, do toho vládu nič.

Vysoká vláda chce aj na zápalky daň priviesť. To je pravda, že čo ona posial vykonala, to nestojí, ani len jednej zápalky, ale keby sme vedeli, že týmito odanými zápalkami jej ešte môžeme podkúriť aj my — tak by sme jej tú daň snád aj my odhlasovali.

Tak sa zdá, že takýmto spôsobom už len povetrie nebude odanené. Lahko je tým, ktorý tak ľahko môžu milliony do povetria hádzať!

Na millennium bude vystavené takrečené banderium v maďarských šatoch. Z väčšej čiastky —

vraj — židia budú v ňom paradirvať. No veď pekne bude vyzerať to banderium!

Strašný krach bol teraz na burse, ale ho vláda zastavila. Ale čo bude vláda robiť po millenniume, keď z toho rebachu čo ona chce mať, najviacej židia shrnú do vrecka?! Pravdepodobne, no istobne aj to len my chudobní roľníci a druhi daňujúci občania zaplatíme.

Veru by vláda radšej mohla poriadne naše školy podporovať, ako po daromníci rozhadzovať milliony.

Cez millennium sa poriadny kresťan nesmie v Pešťbudine ani na ulicu ukazovať, lebo ho cudzinci ešte za žida budú považovať.

Budapešť je už naozaj cele Judapešť: z každého dvora inakší smrad poctivý človek!!!

Nový krajinský dom ťažko bude do Mája hotový, levo Rotschild vraj teraz velmo s bankrotiroval na burse, a tak nechce požičovať. Neveríme! Tie peniaze iste na niečo iné upotrebili.

Trenčianský obežník.

Dlho ešte listu, zlého chýru budeš
Po krajine laziť? Iste kým nezgebneš!
Dlho budeš ešte tu u nás vandrovať?
Slávnému Bánffymu kus dôvery zobrať?
Veď kým nám na krku Rotschilda vojia,
Dôvera vseh ľudí ver len pri ňom stojí!

Pozri len a pohľad, jak všade aj teraz
Obdivujú jeho?! A to len není spás!
Jaké hymny krešú slávnemu Bánffymu;
Pod slncem nenajdeš podobného jemu.
Neboj sa! Kým u nás pracujú slobodný
Murári, naša vlasť stále, pevne stojí!

Len sa snád nebojiš, že toho dost není.
Ze čo posial bolo, to jak slama shori?!
Ze múri na takom piesku postavené
Bez podpory budú v krátky čas zrúcané?
Neboj sa! Kým kohút z Gestu kikirika,
Deravý groš stojí vyše miliona!

No predš' dobre robíš milý obežniku,
Ze si po krajine urobil vandrovku;
Vynasnutý oheň takto zapafuješ
Tak vznesené eity z spánku zobudzujes;
Takto sa dozvieme komu priat' dobre, zle,
Koho máme volit, komu — šibenice!

Dobry muž.

— Ej Misko, Misko, nedávno ako si oplakal
vasu sivaňu kravu, keď vám zdochla a dnes pri
pohrabe tvojej ženy ani len nesliš, či sa nebojiš
pána Boha?

— Jaj prevelebný pane, vy sa ešte na tomto
divíte!?

Veď, nech jej dá pán Bóh slávu večnú, som hu
este ani nepochoval, už sa mi aj desať ponúkalo
miesto nej; ale keď mi krava zdochla, nikto ma
nenúkal ani s jedným mizerným telatom.

Vsecko na križ.

— Vsecko len na križ klást, — ešte aj papuče,
to je už naozaj škandalózny zvyk.

— No, No . . . a tebe že ako stály oči, keď
si večer z krémy domov prišiel!?

Prijde školdozorca.

Chlapec: Pán učiteľ nám kázal, aby sme
sa pekne obliekli, lebo že prijde pán školdozorca!

Matka: No tak tu máš obleč si nový klobúk!

Horlivý patrón.

— Ajhľa, veľkomožný pán patrón, tu je plán
nového kostola, ráčte aj vy láskave ho schváliť.

— No schváliť vďačne schválím, ale ja veru
neprispejem k stavebným trovám!

Drahá slečna Olga.

— Velmo ma teší slečinka! . . . moja úcta, ale ako to, že len samotná?!

— Mohol by som vás snád zachrániť pred niektorými nepríjemnými odprevádzacími?

— Ah, prosím, ale najlepšie bude keď to začnete hneď sám na sebe.

Základná pochybnosť.

— Števkó (k mame): Mamička, daj mi jeden šesťák na španielske vyšne!

— Matka: Ale čo myslíš Števkó, však ti od tých zuby stúpnu!

— Števkó (o chvíľu k otcovi): Tatuško, prosím ťa o jeden šesťák na španielske vyšne?

— Otec: Španielske vyšne?! No od tých ti ozaj nebudú zuby típnúť!

— Števkó: Bože moj, už teraz, ako sa mám riadiť a komu veriť!?

Anekdoty.**Najnovšia móda.**

— Phoveťte mi phán krajčír, či by sthe mi nefedeli taký khabát urobiť, na ktorom by na chrbte boli vŕsecký kocky nhumerirované.

— Nuž prečo nie! ale načo? . . .
— Tho ja fiem, tho by bolo phre mňa felmi komót, tak by som nhemusel len zaľofať na Sáliku:
— Sálíka poškrab mhi numero 49!

Cierne čerešne.

— Ej, Milka, to neverím, že by mi tvoja mama len takéto maličké červené čerešne bola poslala, povedz pravdu!

— Nuž vieš teta, ja som tie špatné čierne čerešne cestou vŕsecky vyjedla, a tebe som nehaťa tieto pekné, drobné.

Chutný bosk.

— Sálíkha, moja Sáli, poď sem skhoro a phobskaj ma.

— Ale Mhóric, čo sa thebe dnes rhobi, že si thaký zaľubený dho mňa?

— Sálíka, Sálíka phonáhľaj sa, mhám felké bruchohryzenie, nhuž cheem dáviť.

Trochu ho upozornil.

— Dvaja páni sa stretnú na ceste.

— Jeden prehovori:

— Práve včera som sa sišiel s jedným človekom, dla ktorého ste mi hneď vy prišli do rozumu.

— Divné, na toľko sa na mňa podobá?

— To práve nie, ale aj ten mi je už vyše roka 30 zlatých dlžný.

Boji sa od štránočka.

— Vidiš more, keby si nebol tak lenivý, nuž mohol by si teraz k nám prist za bachtera a zvonára, lebo nám starý zvonár zomrel.

— Ruky nohy boškávam hlavný prevelebný pán farár, ale ja ťa vŕsebojím od štránočka.

Keby cigáň bol pánom Bohom . . .

— Pozerá, pozerá smútne cigáň zapadajúce červené slniečko, ktoré mu už vŕsebo málo teploty dodávalo . . .

— Hádám je už ani nie pekné to slnce hovori mu dedinský kováč.

— Pecné by ono ešte dost bolo, keby nebolo tak staré! . . .

— Keby som ja bol pánom Bohom, tak by som ja stvoril nové slnce, a toto by som degradoval na mešiac.

Sedliacký blázinec.

— V niektorom hornovidieckom mestečku stavali dom a jeden roľník sa prizeral na ten dom, keď ešte nebol hotový.

— Prijde k nemu akýsi pánik, fičúr mestský.

— Co z tohoto domu má byť pán: urozený ač vás neobrazím!?

— „Sedliacky blázinec“ odpevie na to komi-sne fičúr.

— Veď som ja to hneď myslel, lebo pre pánov by bol veru malý.

Nový maďar.

— Ja som pyšný maďar, odh výhodhu pochádzam.

— Professor: Dobre syn môj veď aj Jerusalem je tam.

Tronf.

— Nedávno jeden randavý židák príde de jedného sklepu. Dali mu 4 grajeiare.

— O pár minút sa vráti, a chce si tam kupovať šaty — a aj navyberá si za 500 zlatých, a vyplatí.

— Spytujú sa ho, že ako to možné ved len teraz bol tu žebraf.

— Fiete čo? mi poľský židia phrv zhobremhe, a pothom žobrete.

Veľkomestské jednanie.

— Začo je tento klobúk?

— Len 20 zlatých milostivá pani!

— A keď hotovým idem platiť?

— Len 10 zlatých, prosím.

— Zapakujte ho za 20 zlatých!

Kto väčšmi klamal?

— Ja som nedávno takú pavučinu namaloval na hradu, že sa mi slúžka ponosuvala ráno, že hu nevie dolu zmiest.

— To je ešte nič, ale ja som takú maľoval, že aj sám pavúk si sadol do nej, a aj muchy si nalapal.

Čierne okuliare.

— Prečo nosí chýrecný Koloman Tisa na očiach naveky čierne okuliare?

— Lebo pozná to porekadlo, že oko je zrkadlom duše.

Uhádni!

— Uhádni čo som na mena (meniny) dostal?

— Prsten?

— Nie!

— Hodinky?

— Nie!

— Retiazku zlatú?

— Nie!

— No tak naozaj povedz, čo si dostal!

— Nuž náthu.

Ale ho prichytil.

— Prišiel dedinčan do Pešti a stretol sa s vyslancom z toho okresu. — Vyslanec išiel s nmohými pánni a spýta sa: čo robíte tu Janeš?

— Prišiel som veľkomožný pane dáky obchod spravít, — mám 400 zlatých, nuž veľačo začnem s nimi, mohli byste niečo poradiť.

— No dobre, ja vám poviem niečo, složme sa po 400 zlatých, ja sa vás voľačo spýtam! ač budete vedieť odpovedať, bude 800 zlatých vašich, ač nie, tak ích ja dostanem.

— Dobre, odpovie na to náš Janeš.

— No povedzte mi, že koľko staníc je odtialto nebo?

— Len jedna, lebo tak hovoria, že keď človek zomre, duša mu rovno do neba zaletí.

— Stávku vyhral, lebo dobre odpovedal, a teraz sa už po 800 zlatých stavili.

— No povedzte mi, že aké hlboké je more z

— Nuž, prosím, na jedno zahodenia kameňa.

— Pravdu máte, zase ste vy vyhrali.

— No ale prosím veľkomožný pane teraz složme so po 1600—1600 zlatých, lenže teraz ja vám zadám hádku.

— Čo mal vyslanec urobiť, musel pristáť na to. — Počúval každý, že ozaj čo sa náš milý Janeš spýta.

— No vraj keď je tak vec, tak mi povedzte, že ako volajú môjho kmotra na Závade?

— Pravda že to neuhádol a náš gazda si ľahko zadovážil pekný groš.

Prezradil sa.

— Dvojitihodná milosť! zle je so mnou, ukradli mi tej noci jalovicu, — takto sa ponosuje v Nedeľu ráno sused farárov. Veď by som aj zpolovice vedel, že kto bol, — ale viete človek nechce hneď ho práva ist.

— No dobre, možno, že voľačo spomôžem.

Po službách Božích farár osloví vŕeckých, aby zostali sedieť. . . .

— No prečo že nesedíte všetci?

— Veď sedíme — prosím pekne.

— „Do pekla“ sedíte — zakríči hnevom — však ten, čo jalovicu susedovu Sokolovú ukradol nesedí!

— Ako by som nesedel prosím ponížene — zavolá na to Jano Dubec.

— No keď sedíš, tak ti len to hovorím ti kujon, aby tá jalovica cez noc nazad bola uviazaná, lebo ináčej ta ja dám na štránok priviazať.

Dlata z nášho veku.

— Moje srdce už veľmi mnoho milovalo a to sice aj nešťastne. Už sa mi celý svet zunoval. Nech mi bude Bôh milostivý, puff!

Figel cigáňa.

— Pán služny išiel do cudzieho revíra poľuvať a medzi tým stalo sa, že jeden brok akosi náhodou trafil do nohy malého cigánika, ktorý neďaleko drevo sbieral.

— Pán služny nechcel, aby bol krik a rámus, vytiahol desiatku z vrečka a dal cigánikovi a poslal ho domov.

— O pár dní príbehne starý cigáň, otec mladého do slúžnovskej kamellárie:

— Pán Velkomožný, keď pojedete žaše poľuvať do cudzieho, nuž len mi poveďte, ja žaše vyšlem oproti vám mojho Pepinka.

Kto je nešťastnejší.

— Akože by som ja nebol nešťastný, keď mám tak peknú ženu, a chorá mi je, a ja na to musím zo dňa na den hľadať.

— Veď ty si šťastný človek, ale čo povieš na to, že ja mám ženu špatnú ako noc a je zdravá ani, ryba, a ja to musím trpieť:?

Ako sa dnes ľudia rozumejú!

— Kamarát, včera a dnes som deväťdesiat tisíc zlatých inkasoval.

— Podravujem Američanov.

— Kamarát, nastraš ma dáko, aby sa mi nič nestalo, lebo som počul, že čkanie od toho hneď prestane.

— Nuž — prosím ta — požičaj mi do zajtrá ráno 5 zlatých!

— Dákujem tí, už sa mi nešká.

Prošba.

Prosíme čtené čítajúce slovenské obecnstvo, aby nezťažovalo si niekedy niečo nám do redakcii zaslatať, aby sme to v našom časopise mohli uverejniť. Veľmo sa hodia nám anekdoty, humoristické rozprávky, humoristické verše, menovite ktoré sa týkajú vyvoleného národa. Môžu byť karhané aj vidiecke liberálne časopisy, a iné tým podobné firmy. Prosíme teda nie len hmotnú, ale aj o mravnú podporu, aby náš časopis mohol byť čím zábavnejší a aby mohol tým lepšie vŕeckým slušným požiadavkám vyhovieť.

— Pán Bôh s námi a zlé preč!

Redakcia
„Herko Pátra“.

Dobrá žiadosť.

Vďačne by som vás tu nehal.
Ako vám tuná zameľal.

Žartovná hádka v obraze.

Ozaj, kde je ten zbojník? — (Pohľadajte ho.)

Vyzvanie ku predplateniu.

Vysoko ctené obecnstvo čítajúce!

Ze „Herko Pátra“ v slovenskej reči vydávame, chceme tým vyhovieť mnohým a častným žiadostiam, aby aj náš živofaschopný slovenský ľud mal jeden zdravý kresťanského smeru týždňový humoristický časopis, v ktorom pri žarte a posmeškovani možno aj také veci podať, ktoré sa síce ani z polovice nie žartom, ale pri ktorých sa duch aj poučí no a pritom aj zabaví.

Už aj tieto časté žiadosti sa dobrým znakom.

V našom časopise humoristickom budeme podávať čím viac obrázkov, bo to je istá vec, že obrazmi sa veľmi dobre dá vplývať na ducha človeka už aj preto, že tieto dlhšie zostanú v pamäti.

„Herko Páter“ v maďarskom vydaní pod krátkym časom si takú popularitu zadovážil, že pevne veríme, že náš **slovenský** bude tiež čo skoro u ľudu slovenského a v širokom obecnstve slovenkom obľúbený.

To nám ani horovíť nepotrebné, že vedení čisto kresťanskými zásadami sa postavíme na stanovisko ľudovej strany.

Následkom vyzvania v kalendáre slovenskom „Herko Pátra“ sme už aj teraz v tom položení že predplätná cena na celý rok len 2 zlaté, na pol roka len 1 zlatý.

No poznamenávame, že každý druhý týžden časopis miesto na 16-tich len na 8-mích stranách budeme vydávať, kým náš podnik dokonale nezrastie.

Ponižene prosíme vysokoctené podporujúce obecnstvo, aby, komu je to ľahšie možno ku 2 zlatým ešte 1 zlatý poslal nám, aby sme kauciu, ktorá sa ešte nesobierala tiež mohli složiť.

Jednou myslou, jedným srdcom všemožne na tom budme, aby sme tento náš zdravý časopis do rozkvetu priniesli, však tomuto podobný a v takých rozmeroch slovenský časopis ešte nejestvuje posiaľ.

Velmo mnoho užitočných, milých, zábavných hodín nám on pripraví.

Nech bude každý, kto len tento časopis do ruky dostane na tom, aby aspoň jednodu predplatiteľa získal.

Kto 5 predplatiteľov získa, tomu budeme posilať časopis na celý rok zdarma.

A teraz v mene Krista Ježiša napred! Nech sa usiluje každý dľa možnosti!!

Zodpovedný redaktor: Julius Markoš.—Hlavný spolupracovník: Závaďan.

Tlačou „Pátrie“ Budapešť, Üllői-ut (Köztelek).